

[Madsen-Mygdal.]

nærmere af Ministeren fastsat Omfang undergives Tilsyn, hvorved det vil være at paase, at der ikke under Betalingshenstanden foretages noget, der kan forrykke eller skade Kreditorernes Stilling."

Altsaa, Ministeren for Handel og Industri skal efter denne Paragraf ubegrænset kunne fastsætte Vilkaarene for Selskabets Virksomhed i Henstandsperioden; det er Ministeren, der foretager en indgaaende Undersøgelse med Henblik paa Virksomhedens Videreførelse, og det er endelig Ministeren, der fører Tilsyn med Virksomheden, bl. a. for at sikre Kreditorernes Stilling. Det forekommer mig, at Ministeren med dette Forslag anbringer sig selv i en meget fremskudt og meget udsat Stilling.

Hvorfor er det i det hele taget Handelsministeren og ikke Justitsministeren, der fremsætter dette Forslag? Saa vidt jeg ved, henhører Moratorieforslag og lignende Ændringer i de bestaaende Retsforhold under Justitsministeriet, ligesom det ogsaa vil være en naturlig Opgave for Justitsministeren at varetage Kreditorernes Interesser under en eventuel Moratorieordning. Jeg ser nok, at det i § 1 bestemmes, at Handelsministeren, forinden Henstand tiltaas, skal forhandle med Justitsministeren, men derefter er det Handelsministeren, der træder i Forgrunden, det er ham, der fastsætter alle Vilkaar, og som undersøger og fører Tilsyn med det hele.

Nu ved jeg ikke, hvilke Kvalifikationer den højtærede Handelsminister er i Besiddelse af, naar det gælder om at ordne et stort Skibsværfts økonomiske Forhold — Forslaget forudsætter jo aabenbart, at disse Kvalifikationer er betydelige —, men selv om Handelsministerens Evner i saa Henseende maatte være endogsaa særdeles fremragende, saa ser jeg ikke rettere end, at netop Handelsministerens aktive Indblanding i dette private Selskabs Forhold meget let kan medføre vidtgaaende Forpligtelser for Statskassen. Og for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse i saa Henseende, saa kan jeg paa Forhaand forsikre Ministeren om, at hvilke Undersøgelser og Overvejelser der end maatte blive foretaget i en eventuel 2 Maaneders Henstandsperiode: hvis de resulterer i en Ordning, hvorved dette store Maskin- og Skibsbyggeri helt eller delvis overgaar til Statsdrift, saa ønsker vi fra vor Side ikke at medvirke til en saadan Ordnings Gennemførelse, vi vil tværtimod af al vor Magt modsætte os dette, fordi vi

i Forvejen har mere end nok af Statsvirksomheder med Underskud — det er ikke mere af den Slags, der trænges til her i Landet.

Derimod er det baade rimeligt og naturligt, naar Bestyrelse og Direktion for et stort privat Aktieselskab, efter forudgaaende Forhandling med Selskabets Hovedaktionærer, henvender sig til Lovgivningsmagten og anmoder om en kortvarig Betalingshenstand, at denne Henstandstid saa af Selskabet og Kreditorerne benyttes til paa bedst mulige Maade at tilvejebringe en fornuftig Ordning af Selskabets Forhold og til at finde Veje frem til en Fortsættelse af Selskabets Virksomhed i saa stort Omfang, som det er muligt og økonomisk forsvarligt. Naturligvis bør der i en Lov, der handler om Henstand for lovligt forfaldne Betalinger, drages Omsorg for, at de Kreditorer, som Loven er vendt imod, ikke faar deres Stilling forringet i Henstandsperioden, men hvem vilde egentlig bedre kunne varetage den Opgave end netop Kreditorerne selv, de Kreditorer, hvis Interesse det ogsaa er, at Virksomheden i størst mulig Udstrækning bliver fortsat?

Jeg maa derfor være af den Opfattelse, at den højtærede Handelsminister bedst varetager Statens Interesser ved at holde sig mere beskedent i Baggrunden, og at § 5 vilde faa en heldigere og mere formaalstjenlig Affattelse, hvis det blev fastsat, ikke at Handelsministeren, men at en Repræsentation for Kreditorerne fik overladt baade Undersøgelsen af Fortsættelsesmuligheder og Tilsyn til Sikring af Kreditorernes Interesser under Henstandsperioden. Men jeg skal slutte med at sige, at disse Forhold jo meget vel kan drøftes i et kommende Udvalg, og til en saadan Drøftelse er vi fra vor Side villige.

Christmas Møller: Det Lovforslag, som her med et meget kort Varsel er sat til Behandling i det høje Ting, kommer efter min Opfattelse ikke overraskende, idet man meget vel i lang Tid kunde være klar over, at der paa dette Omraade som paa en Række andre Omraader i Landet var store økonomiske Vanskeligheder, og at disse kunde medføre, at vort største industrielle Selskab, Burmeister & Wain, ogsaa vilde komme i Vanskeligheder. Derfor kunde man nok sige, at det maaske havde været rimeligt og rigtigt at forberede os noget længere Tid i Forvejen, saa meget mere som man ikke maa være blind for, at der her i den høje Rigsdag, i Rigsdagens to Ting, vil være overmaade mange Medlemmer, som